

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 4T/50/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8718010346
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Hric
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2023:8718010346.26

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 23. februára 2023, samosudcom JUDr. Vladimírom Hricom, takto

rozhodol:

Obžalovaný:

A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., okres C., trvalé bydlisko C. XXX, D. C.,

je vinný, že

ako otec maloletého E. B., nar. XX.XX.XXXX, hoci mu vyživovacia povinnosť vyplýva priamo zo Zákona o rodine, ako aj z rozsudku Okresného súdu Senica č. k. 5P/5/2015-46 zo dňa 24.03.2015, právoplatného dňa 08.04.2015, ktorým bol zaviazaný prispievať na jeho výživu sumou 100,-- eur mesačne, splatnou k rukám F. B. vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku, si túto svoju povinnosť pravidelne a v plnej výške úmyselne neplnil v Poprade, okres Poprad, ani inde od 01.04.2016 až doposiaľ, mimo období, keď bol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie od 20.07.2016 do 17.09.2016, mimo obdobia, keď bol poberateľom nemocenských dávok zo Sociálnej poisťovne, pobočka Senica, a to v mesiaci apríl 2016 s dňom splatnosti 26.05.2016 vo výške 455,20 eur, v mesiaci máj 2016 s dňom splatnosti 14.06.2016 vo výške 488,10 eur, v mesiaci jún 2016 s dňom splatnosti 14.07.2016 vo výške 472,40 eur a v mesiaci júl 2016 s dňom splatnosti 12.08.2016 vo výške 47,30 eur; v uvedenom období nepoberal dávku v nezamestnanosti a nepoberal dávky a príspevky v hmotnej núdzi, pričom matke dieťaťa uhradil v roku 2016 v auguste sumu 90,-- eur, v roku 2017 v mesiaci február 150,-- eur, v marci 100,-- eur, v septembri 100,-- eur, v decembri 220,-- eur, v roku 2018 v januári 100,-- eur, v marci 50,-- eur, v máji 10,--eur, v roku 2019 v apríli zaplatil 890,--eur, v roku 2020 v januári 10,--eur, v marci 1,--euro, v apríli 450,--eur, v decembri 100,--eur, poštovými poukážkami zaplatil v roku 2020 v novembri 400,--eur, v decembri 100,--eur, v roku 2021 v januári 100,--eur, v apríli 100,--eur, v marci 100,--eur, v máji 100,--eur, v júni 100,--eur, v júli 100,--eur, v auguste 100,--eur, v septembri 100,--eur, v októbri 100,--eur, v roku 2022 zaplatil 700,--eur poštovými poukážkami po 100,--eur, prostredníctvom exekútora v exekučnom konaní číslo 166 EX 168/2018 JUDr. Pavla Šajaneka, Sadová 621, Senica bolo zaplatené na výživu maloletého v júni 2018 vo výške 100,--eur, v auguste 2018 vo výške 100,--eur, v januári 2019 vo výške 200,--eur, v januári 2019 vo výške 26,--eur a v januári 2019 vo výške 12,--eur a v septembri 2019 bola zaplatená cez exekútora suma 1.872,52 eur, čím mu za sledované obdobie vznikol dlh na výživnom pre matku dieťaťa F. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom G., H. XXXX/XX, vo výške 1.118,48 eur.

t e d a

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa

odsudzuj e :

Podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. l/, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona mu súd výkon trestu podmieni ečne
o d k l a d á .

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona mu u r č u j e skúšobnú dobu v trvaní 1 (jedného) roka.

Podľa § 50 ods. 2, § 51 ods. 4 písm. e/ Trestného zákona mu súd u k l a d á povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe podmieni ečného odsúdenia zameškané výživné vo výške 1.118,48,--eur pre F. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom G., H. XXXX/XX.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby zo dňa 02.05.2018 súd vydal trestný rozkaz. V zákonnej lehote podal obvinený odpor, ktorý odôvodnil tým, že podľa jeho evidencie je zostatok na výživnom nižší. Uviedol, že počas letných mesiacov bol celé prázdniny v roku 2017 syn u neho a v tomto období matka na jeho výživu neprispievala a on nemohol pracovať, pretože musel sa starať o syna. Vo februári 2018 mal náklady na cestu do Popradu, kde bol vypovedať v súvislosti s konaním o vyporiadanie BSM. V apríli 2018 zaplatil okrem bežného výživného 200,--eur navyše. Prácu si hľadá aj v Rakúsku, zamestnal sa tam v novembri, odcestoval 280 km od domu a po odpracovaní jedného dňa zistil, že nemá zabezpečené ubytovanie. Zamestnávateľ mu toto mohol zabezpečiť až v nasledujúcom roku. Ďalšiu prácu si našiel v Rakúsku, 300 km od domu ako lesný robotník, kde odpracoval dva dni a poslali ho domov, pretože má problémy s nohou po operácii a táto práca bola pre neho nebezpečná. Okrem rozhodnutia o vine z trestného rozkazu mu v uvedenom období prišiel aj exekučný príkaz na výživné za obdobie od júla 2015 do 15.01.2018 na sumu 2.040,--eur.

Súd mnohokrát určoval termín hlavného pojednávania za účelom vykonania dôkazov, vrátane výsluchu obvineného. Zabezpečenie jeho účasti bolo veľkým problémom, pretože nepreberal zásielky, ospravedlňoval neprítomnosť jednorazovým ošetrovaním u lekára, tvrdil, že zabezpečuje predaj domu v záujme vyrovnanie dlhu na výživnom, uviedol, že potreboval odcestovať do cudziny za účelom práce a so súdom komunikoval iba prostredníctvom mailu, menil miesta pobytu, mailom vyjadroval svoj záujem dlh zaplatiť, predkladal fotokópie poštových poukázok o úhradách, pričom sumy na nich boli zreteľne prepisované, poukazoval na zdravotné gynekologické problémy svojej partnerky, čo bolo dôvodom zabezpečovania starostlivosti, fotokópie poštových poukázok boli predložené nečitateľne.

Súd vykonal hlavné pojednávanie 10.11.2022 v neprítomnosti obžalovaného, vykonal výsluch matky dieťaťa a taktiež aj iné dôkazy.

Svedkyňa F. B. predkladala od podania obžaloby množstvo písomných dôkazov a to písomné prehľady o úhradách a o výškach zameškaného výživného. V septembri 2019 oznámila, že z predaja ich spoločného domu jej obžalovaný zaslal sumu 4.200,--eur, ale výživné na dieťa nezaplatil. On svoj finančný podiel z predaja domu odovzdal svojim rodičom. Výpismi z účtu preukazovala výšky úhrad na výživnom a dňa 08.10.2019 potvrdila, že cez exekútora bola jej uhradená časť dlžnej sumy na výživnom vo výške 1.872,52 eur a v uvedenom období aj obžalovaný zaplatil sumu 890,--eur. Dňa 14.01.2020 informovala súd, že za obdobie od augusta 2019 do januára 2020 je dlh na výživnom 700,--eur. Predložila súdu rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Poprad z 22.01.2020 o priznaní náhradného výživného vo výške 100,--eur od 01.09.2019. Aktuálne prehľady priebežne zasielala až do posledného pojednávania a tieto postačovali na výpočet úhrady výživného za žalované obdobie a výpočet zameškaného výživného pri odpočítaní období, keď bol poberateľom nemocenských dávok a bol evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie. Do zaplateného výživného súd započítal aj sumy, ktoré boli zrealizované prostredníctvom exekútorského úradu.

Sociálna poisťovňa predložila súdu prehľad o vyplatených nemocenských dávkach v období od apríla 2016 do júla 2016 a tak súd do zameškaného výživného toto obdobie nepočítal. Správou z 21.11.2022 bolo zistené, že obžalovaný už nie je registrovaný v sociálnej poisťovni.

V evidencii motorových vozidiel obžalovaný nie je držiteľom, ani vlastníkom žiadneho motorového vozidla.

Exekútorský úrad JUDr. Pavel Šajanecký vydal exekučný príkaz č. 166 Ex/168/2018 dňa 07.07.2021 na zadržanie vodičského preukazu obžalovanému v súvislosti s vymáhaním dlhu na výživnom pre dieťa.

V priebehu konania na súde bol vydaný dňa 23.01.2019 príkaz na zatknutie podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, tento bol zrealizovaný 07.02.2019 a obžalovaný pri výsluchu uviedol, že má záujem celý dlh na výživnom vyrovnať. Súd ho prepustil na slobodu. Dňa 03.03.2020 bol vydaný ďalší príkaz na zatknutie podľa § 71 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Trestného poriadku, ktorý bol zrealizovaný 28.04.2020 a pri výsluchu obžalovaný uviedol novú adresu bydliska, tvrdil, že cestoval do cudziny za prácou, čiastočne uhradil zameškané výživné a má záujem celý dlh vyrovnať, pričom poukazoval aj na to, že v určitom období bol práceneschopný. Súd ho prepustil na slobodu.

Z predložených výpisov z účtu, z prehľadov o úhradách výživného obžalovaným, o úhradách cez exekučné konanie a z ďalších prehľadov predložených matkou dieťaťa bolo preukázané, že za žalované obdobie mal zaplatiť sumu 7.800,--eur a zaplatená bola suma 6.681,52 eur a tak ku dňu hlavného pojednávania zostala nezaplatená suma na zameškanom výživnom vo výške 1.118,48 eur.

Podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, kto najmenej dva mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Konanie obžalovaného bolo kvalifikované ako úmyselné neplnenie zákonnej povinnosti vyživovať iného v zmysle § 15 písm. a/ Trestného zákona a týmto spôsobom chcel porušiť záujem chránený týmto zákonom a to záujem dieťaťa na pravidelnom zabezpečení finančných prostriedkov na úhradu zo strany rodiča. Táto povinnosť mu vyplývala nielen zo Zákona o rodine, ale aj z rozhodnutia súdu, ktorým mu bola určená výška výživného. Medzi jeho konaním a následkom je príčinná súvislosť.

Obžalovaný v miestach, kde sa zdržiaval, bol hodnotený všeobecne, v registri trestov nemá žiaden záznam, v evidencii priestupkov má dva záznamy o dopravných priestupkoch, ktoré boli vybavené poriadkovou pokutou. Súd zohľadnil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona, pretože z jeho postoja k tejto rodičovskej povinnosti bolo možné vyvodiť, že nepravidelne a nie v plnej výške uhradil výživné vyplývajúce z rozhodnutia súdu. Svojim postojom on vyjadroval svoj negatívny vzťah z minulosti z oblasti spolužitia s matkou dieťaťa, no nemal žiaden záujem ubližovať svojmu dieťaťu a občas ho zobral aj do svojej starostlivosti a na úhradu zameškaného výživného viackrát prispieval aj vyššou sumou, než bolo bežné výživné a tým znižoval dlh na výživnom.

Súd bol toho názoru, že u obžalovaného účel trestu splní trest uvedený vo výroku spolu s povinnosťou zaplatiť zameškané výživné uvedené vo výroku a to v priebehu skúšobnej doby podmieneného odsúdenia a zároveň bude si plniť svoju vyživovaciu povinnosť pri úhrade bežného výživného, najmenej dva mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Poprad na Krajský súd v Prešove.